

vedkommende erhvervsorganisationer, har mulighed for at ændre sådanne kutymen, såfremt man skønner, at hensynet til forbrugerne nødvendiggør en mere synlig og iøjnefaldende mærkning tilpasset de forskellige branchers forhold.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 bygger på bemyndigelsesreglen i prisindseendelovens § 3, stk. 2, som det er skønnet rimeligt at lade gælde ubetinget, for så vidt angår afbetalingslovens område. Forbeholder sælgeren sig ikke ejendomsretten til varen, indtil købesummen er helt eller delvis erlagt, jfr. afbetalingslovens § 1, stk. 1, omfattes sådant salg ikke af bestemmelsen i stk. 2 så lidt som af afbetalingsloven.

For så vidt angår det øvrige område, som anses omfattet af prisindseendeloven, vil tilsynet fortsat i henhold til stk. 3 have adgang til at foreskrive oplysningspligt.

Det i bemærkningerne til stk. 1 anførte om, at hver enkelt vare ikke forudsættes prismærket, hvis mærkningen forsvarligt kan ske på anden måde, finder også anvendelse med hensyn til bestemmelserne i stk. 2 og 3.

Såfremt en handlende kun ganske undtagelsesvis sælger på afbetaling, bør han formentlig ikke kunne anses omfattet af bestemmelserne i stk. 2 og 3.

Det har været overvejet at indsætte en beløbsgrænse for varer, som omfattes af bestemmelserne, således at f. eks. varer, hvis pris var under 200 kr., faldt udenfor. Efter forslagsstillernes opfattelse må det forhold, at der rent faktisk findes varer — f. eks. elektriske barbermaskiner — som de handlende, uanset den forholdsvis beskedne pris, finder det ønskeligt at sælge på afbetaling, tale for, at principielt alle varer omfattes af bestemmelserne i stk. 2 og 3. Viser der sig store ulemper i praksis for visse vareområder eller for enkelte virksomheder, har monopoltilsynet dog mulighed for at undtage disse.

Det bemærkes, at ved ordet „varerne“ i stk. 2 sigtes til de i stk. 1 nævnte varer.

Til § 2.

Den obligatoriske karakter af hovedreglerne i § 1 nødvendiggør en nøjere vurdering af, hvorvidt der findes vare- eller erhvervsområder eller enkelte virksomheder, som det vil være urimeligt eller ganske u hensigtsmæssigt at pålægge ubetinget mærkningspligt. De i stk. 1 nævnte områder, hvor prisfastsættelsen enten typisk sker ved købers og sælgers „tingen om pris“ eller gennem bud og overbud, har i forskellige pris- og avancetoplove været typiske undtagelser, og det er også her fundet naturligt udtrykkeligt at fastslå dette forhold. Med dis-

pensationshjemmelen i stk. 2 har monopoltilsynet efter forhandling som nævnt i § 7 mulighed for at tillade andre undtagelser helt eller delvis fra bestemmelserne i § 1. Motiverende herfor kan eksempelvis være vanskeligheder som følge af, at visse virksomheders butiksomsætning kun i ubetydeligt omfang vedrører handel med almindelige forbrugere, medens hovedvægten ligger på engroshandel. Hvor i øvrigt væsentlige interesser taler derfor, kan også som et bimoment nævnes muligheden for at tage hensyn til den betydning, bestemte varer må antages at have i den almindelige forbrugers budget.

Da dispensationsbeføjelsen vedrører såvel § 1, stk. 1 og 2, vil tilsynet have mulighed for alt efter forholdene kun at dispensere fra én af bestemmelserne.

Det bør tilstræbes, at undtagelserne bliver så få og så klart afgrænsede som muligt, således at det generelle mærkningsprincip ikke unødigt tilsløres. Importerede varer må principielt anses ligestillede med hjemmemarkedsvare.

Til § 3.

Bestemmelsen i stk. 1, der er supplement til bestemmelserne i § 1, pålægger monopoltilsynet en pligt til efter forhandling som nævnt i § 7 at tage stilling til, i hvilket omfang mærkning med nettomængde, for så vidt angår færdigpakkede detail-salgsvarer, bør tages i anvendelse.

Bestemmelsen bygger på reglen i prisindseendelovens § 4, som samtidigt hermed foreslås ophævet. Prisindseendelovens § 4 er udformet som en bemyndigelsesregel, og den ændring, som bestemmelsen i § 3, stk. 1, primært indebærer, er som nævnt, at initiativet nu forudsættes lagt over på tilsynet.

Efter forslagsstillernes opfattelse bør tilsynet så vidt muligt give forskrifter, vareområde og kun undtagelsesvis — hvor der måtte vise sig behov herfor — inddrage enkelte varer under bestemmelsen.

I medfør af prisindseendelovens § 4 er der udfærdiget en række bekendtgørelser om nettomærkning, hvorom henvises til bilag b) i forbrugerkommissionens betænkning. Disse bekendtgørelser forudsættes opretholdt, og man forudsætter således, at tilsynets overvejelser går ud over de allerede inddækkede områder, og at det herved tilstræbes, at reglen finder anvendelse overalt, hvor dette er teknisk muligt, og hvor der ikke kan antages at blive pålagt erhvervslivet urimelige byrder.

Fælles for § 3, stk. 1 og 2, bemærkes, at detailvarens færdigpakning i de langt overvejende tilfælde foretages af producenter, importører og grossister,